

Skinnybæreren – en overset race.

På min færd rundt på Internettet læser jeg mange ting jeg studser over. Noget er værd at kommentere, andet ikke. Noget af det mærkeligste jeg for nylig har læst er dog at skinnybærere bare er et spildprodukt der kommer af skinnyavl som ikke kan bruges til en dyt – **det** måtte altså have en kommentar med på vejen fra min hånd!

For mig at se, er Skinnybæreren en overset race, da de i mange folks øjne bare er et vamsedyr, der bærer på nogle gener man bruger i skinnyavl og derudover ubrugelige.

Hvis der er noget Skinnybærere ikke er, så er det ubrugelige. Tværtimod er de utroligt gavnlige dyr i skinnyavl og derudover fortrinlige kæledyr.

Først og fremmest fås Skinnybærere i utallige former og farver, afhængig af hvad der ligger bag dem. De fleste er dog korthårede, ruhårede og minder lidt om en kæledyrstuddy af udseende. Mange Skinnybærere er lavet ud af parringer mellem Skinnyer og almindelige marsvin som f.eks. Ensfarvede sorte, creme, gyldne eller lignende hvilket resulterer i store, kraftige Skinnybærere med god type og ører. De egenskaber er gode at få ind over Skinnyracen, og derfor er gode Skinnybærere en stor gevinst for en sund Skinny/-bærer avl.

Mange der opdrætter Skinnyer har få eller slet ingen Skinnybærere i deres opdræt. Det undrer, og forfærd mig gang på gang. I mine øjne, bør et sundt Skinnyopdræt også inkludere Skinnybærere. Den primære årsag til dette er, at parringer mellem Skinny x Skinny generation efter generation gerne resulterer i ringere størrelse på dyrene, dårligere helbred og kortere levetid. Bemærk, jeg skrev generation efter generation. Dermed sagt at der ikke sker noget ved en enkelt Skinny x Skinny parring, men hvis man ikke udviser ansvarlighed og omtanke. Blander man Skinnybærere ind over sin Skinnyavl har man en let måde konstant at tilføre god størrelse, helbred, racetypiske kendetegn, og derved forbedre racen hele tiden.

Jeg har også set flere eksempler på opdrættere der laver Skinnyopdræt og godt nok har enkelte Skinnybærere ind over deres avl, men som gemmer dem væk – ikke har dem vist på hjemmesiden eller reklamerer med at de indgår i avlen. Hvorfor? I mine øjne bevidner det om en ansvarsfuld tilgang til tingene, ansvarlighed og omtanke i sin avl, og respekt for nogle dyr, der måske "kun" bærer på de eftertragtede gener, men som er præcis lige så skønne som alle andre. – Hvilket leder mig til min anden del af dette indlæg – nemlig hvor ufattelig skønne kæledyr Skinnybærere er.

Når folk spørger rundt omkring – ”jeg skal have nogle marsvin til mine børn, hvilken race skal jeg gå efter?” Så hører jeg for det meste folk nævne: Teddy eller Sølvagouti.

Der er jeg så nødt til at sige – husk Skinnybæreren!

Jeg tror aldrig jeg er stødt på en race, bortset fra Skinnyen, der indeholder så meget som Skinnybæreren. Nysgerrig, opmærksomhedssøgende, kontaktsøgende, frygtløs, kærlig, rolig, ”på” – det er bare nogle af de tillægsord man kan sætte på Skinnybæreren.

Jeg har mange gange efterhånden solgt Skinnybærere til især børnefamilier og de bringer altid lykke pga. deres nysgerrige men alligevel rolige sind der kendetegner racen.

Jeg vil ikke sige, Skinnybærere er RACEN man skal fremhæve – jeg mener blot man skal huske den som én af de oplagte racer, næste gang der kommer nogen og søger et kæledyr.



Skinnybærere er bestemt meget mere end bare et ubrugeligt spildprodukt.

Benedikte Jensen

Von Fancy Opdræt